

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. ... Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. ... ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Dr. Kiss Imre László Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kiss Imre László ügyvéd) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és a Biczi és Turi Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Turi György ügyvéd) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2016. január 27. napján kelt 19.P.21.591/2015/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű alperesnek személyenként 10.000-10.000 (tízezer-tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Keresetében a felperes annak megállapítását kérte, hogy az alperesek a ...-ei „...” címmel kiadott közleményükben annak közlésével, hogy „a provokáció mögött ... „a szocialisták adóbűnözője (...) áll”, megsértették a jóhírnevét. Kérte annak megállapítását, hogy az I., II. rendű alperes a fenti közleményben azzal, hogy valótlannul adóbűnözőnek nevezte, megsértette a becsületét. Kérte az alperesek eltiltását mindkét jogsértéstől.

Az I., II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkoztak arra, hogy az a kijelentés, mely szerint a provokáció mögött a felperes áll, nem tekinthető valótannak, azt pedig a felperes maga is elismerte, hogy 2003-ban adócsalás bűncselekmény elkövetése miatt elítélték, így az adóbűnöző közlés sértőnek nem tekinthető.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy személyenként fizessen meg az I., II. rendű alperes részére bruttó 30.000 forint perköltséget, míg a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 forint eljárási illetéket.

Határozatának indokolásában ismertette az Alaptörvény I. cikk (1)-(4) bekezdésében, a II. cikkében, a VI. cikk (1) bekezdésében, a IX. cikk (1), (4) bekezdésében, XXIV. cikk (1) bekezdésében, a XXVIII. cikkben írt rendelkezéseket, az új Ptk. 2:42. § (1)-(3) bekezdésének, a 2:43. §-ának, a 2:44. §-ának, a 2:45. § (1), (2) bekezdésének, a 2:51. § (1) bekezdésének szabályozását, a személyiségi jogi perekben is alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalás rendelkezéseit. A szabad véleménynyilvánítási jog tartalmával, terjedelmével és jogi védelmével kapcsolatosan az

Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB határozatának, a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatának, a 7/2014. (III. 7.) AB határozatának, a 3/2014. (IV. 18.) AB határozatának megállapításait részletezte.

„A provokáció mögött ... állt” közlést nem találta jóhírnévsértő nyilatkozatnak. Elfogadta azt az alperesi érvelést, mely szerint a „provokáció” szó olyan értékítélet, melynek tényalapja a helyszíni rendezvény megzavarása. A véleménynyilvánítási szabadság lehetőséget biztosít arra, hogy a tárgybéli, vagy hasonló eseményekkel kapcsolatosan a nyilatkozó a provokáció szót jogsértés nélkül használja. Annak eldöntése, hogy konkrétan mi minősül provokációnak, vita tárgyát képezheti, azonban ennek a vitának az eldöntése nem lehet a bíróság feladata. Kiemelte azt, hogy nyomtatékosan kell figyelembe venni azon körülményt, hogy a sérelmezett közlés kampányidőszakban hangzott el, amikor is köztudottan markáns vélemények fogalmazódnak meg, melyekkel szemben a politikai élet résztvevői fokozott tűrési kötelezettséget kell, hogy tanúsítsanak. Mindemellett megjegyezte, hogy a provokáció megjelölés nem a felperes személyére vonatkozott. Ezt követően vizsgálta, hogy az alperesek valótlanul állították-e azt, hogy a felperes állt az események mögött. Kifejtette, hogy a szavak általában elfogadott jelentéséből kiindulva az átlagolvasó nem értelmezheti úgy a közleményt, hogy a felperes szervezte az ellentüntetést, azt pedig a felperes maga adta elő, hogy felkérték a kampányrendezvényen való részvételre a miniszterelnök beszéde alatti történések felügyelete, ellenőrzése céljával. Így a levont következtetés nem ellentétes a valósággal és az nem sérti a felperes jóhírnevét, annak sértő tartalma nincs.

„A szocialisták adóbűnözője” közlés tekintetében hangsúlyozta azt is, hogy a felperes az üggyel kapcsolatosan a választási kampány tekintetében közszereplőnek minősül. Az a tény, hogy az országgyűlési képviselőválasztási kampányban tevékenyen részt vállalt, olyan közszereplés, amivel kapcsolatosan fokozottan köteles elviselni a vele szemben megfogalmazott negatív véleményt. Valós tényként rögzítette, hogy a felperest 2003. évben adócsalás miatt jogerősen elítélték, azóta a büntetéshez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól mentesült. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy az elítéléséről ne lehetne véleményt megfogalmazni, különös tekintettel arra, hogy a politikai élet szereplője és a közlés kampányidőszakban történt. Kifejtette továbbá azt, hogy a felperes politikai tevékenysége, ügyvédi hivatása, valamint az a tény, hogy ... képviselőként járt el, együttesen alapozza meg a közszereplői mivoltát. Nincs olyan olvasata a közölteknek, hogy a bűncselekmény elkövetése miatt a felperes már nem folytat ügyvédi tevékenységet.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. §-a szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú határozat megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte.

Álláspontja szerint a jogvitában bizonyította azt, hogy nem ő állt a provokáció mögött, azt nem ő szervezte. Hangsúlyozta, hogy a kampányeseményen nem politikusként, hanem jogászként volt jelen, ott beszédet nem mondott, egyetlen embert nem hívott oda, saját pártja nem is vett részt az eseményen. Mindebből kifolyólag, pusztán abból a tényből következően, hogy megjelent az eseményen, nem lehet levonni a sérelmezett következtetést, melynek tényleges tartalma az, hogy személye állt a provokáció mögött, azt ő szervezte. Az alperesek a provokáció, ellentüntetés jogszerűtlen voltát állították valótlanul a tartalom középpontjába és közleményükben ezt írták körül. Azért is utaltak alaptalanul és indokolatlanul személyére bűnözőként, hogy alátámasszák a közlemény tartalmi mondanivalóját.

A provokáció szó negatív töltetet tartalmaz, az jogszerűtlen, a rend súlyos megzavarására alkalmas megmozdulásra utal. Hivatkozott arra, hogy ilyen tevékenységet nem fejtett ki, az eseményen pártja, az ... nem is képviseltette magát. Előadta, hogy külön sérelmes számára az, hogy segítőkészséggel, a

jogszerűség biztosítása érdekében jelent meg a rendezvényen, ehhez képest úgy állították be az alperesek, mint aki ártó szándékkal ment a helyszínre, ... beszédének megzavarása céljából.

Álláspontja szerint az alperesi közlés provokációra és arra vonatkozó része, hogy e mögött a személye állt, olyan tényállítás, amelyet az alperesek nem tudtak bizonyítani.

Utalt arra is, hogy a közszereplésnek különböző szintjei vannak, megítélése szerint az országos és a helyi közszereplők között indokolt különbséget tenni.

A „szocialisták adóbűnözője” közlést önkényes, öncélú, indokolatlanul túlzó kijelentésként értékelte. Nem vitatta, hogy 2003-ban adócsalás miatt jogerősen elítélték, azóta mentesült a hátrányos jogkövetkezmények alól. A közlés azért rendkívül sérelmes számára, mert nemcsak a konkrét bűncselekménnyel hozták összefüggésbe, hanem nagy nyilvánosság előtt bűnözőnek nevezték. Önmagában jogsértő az, hogy összefüggésbe hozták a bűncselekmény elkövetésével, a közlemény átlépte a szabad véleménynyilvánítás határait. A választási kampányban tett közléseket illetően a tágabb értelmezésű véleménynyilvánítási szabadság a jelöltekre és a jelölő szervezetek programjaira vonatkozik, az kiterjesztően nem értelmezhető. Saját maga aktív politikai kampánytevékenységet nem folytatott, jogi természetű munkát látott el, nem a jelölő szervezet képviselőjeként vett részt az eseményen.

Az I., II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a határozatának indokolásában foglaltakkal egyetértett. Az első fokon eljáró bíróság a jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket teljes körűen és részletesen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

Kétségtelen, hogy a perben az alperesek nem kísérelték meg a sérelmezett közlések valóságának alátámasztását, bizonyítást a felperes terjesztett elő. Ugyanakkor a kereset tárgyává tett mondat értelmezése során azt kellett szem előtt tartani, hogy a provokáció szó nem feltétlenül erőszakos cselekményt takar, a politikai életben a szó használatos egyszerűen az ellenzék megengedett véleménynyilvánításának a minősítéseként is. A tanúként meghallgatott **(tanú1)** nem emlékezett arra, hogy a miniszterelnök beszéde alatt jelentősebb rendzavarás történt volna, az ellenzék reakcióját minimális jelentőségének minősítette. Abból a tényből, hogy ... beszédében úgy fogalmazott, hogy „vannak, akik azért jöttek, hogy elrontsák a mi jó napunkat”, szintén az volt következtethető, hogy a miniszterelnök beszéde alatt valamilyen ellenvélemény kifejtésére sor került.

A helyszínen nem vitásan jelen volt felperes arra hivatkozott, hogy segítő szándékkal ment a rendezvényre. Az, hogy az alperesi közlemény a felperes jelenlétének szerepét felnagyítva tett közléseket, nem minősülhet sértőnek, miután egy politikai jellegű rendezvényen kifejtett olyan jellegű véleménynyilvánítás, mint ami a perbeli esetben megvalósult, megengedettnek és elfogadottnak tekinthető, ezért a kifogásolt közlés annak valótlansága esetén sem minősül sértőnek.

Az „adóbűnöző” kifejezés használatával kapcsolatosan a másodfokú bíróság arra mutat rá, hogy a véleménynyilvánítási szabadság nem szorítható a büntetőjogi mentesülés mögé. A felperes által elkövetett bűncselekmény felemlítése nem sértő, az nem a felperes ügyvédi tevékenységével és a volt miniszterelnök, ... személyével áll összefüggésben, még abban az esetben sem, ha ez utóbbi személy okán került előtérbe a felperes személye is. A felperes ezen közlés vonatkozásában a becsületsértés megállapítását kérte, amely ezen okból kifolyólag nem volt alapos.

Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint került sor.

A perköltségviselés tárgyában a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott. A pervesztes felperes viseli a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett, az Itv. 39.§ (3) c) és 46.§ (1) bekezdése alapján számított fellebbezési illetéket, melynek megfizetéséről a Fővárosi Ítéltábla a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján döntött. Ugyancsak viseli az I., II. rendű alperes másodfokú perköltségét, melynekösszecszerűségét mérlegeléssel, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján állapította meg.

Budapest, 2016. október 25.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Szabó Csilla s.k.
bíró

A kiadmány hitelűl:

tisztviselő